

EU skal parkere bussen og sikre samhandel med Storbritannien uden for store barrierer

**JOHAN MOESGAARD
ANDERSEN**
EU-chef
Dansk Metal
JACOB K. CLASEN
direktør for erhvervs politik
og analyse, Danske Rederier

I fodboldverden snakker man om "at parkere bussen", når et hold spiller meget defensivt. Og ligesom et fodboldhold kan have brug for at stå defensivt og sikre status quo, er der nu behov for, at EU "parkere bussen" og sikrer samhandlen med Storbritannien, når der nu på rekordtid skal forhandles en ny handelsaftale på plads mellem EU og Storbritannien.

Med en ny europæisk "Green Deal" og COP25-forhandlingerne i Madrid som bagtæppe har man næsten kunnet overse, at der også stadig huserer et brexit og var et britisk parlamentsvalg, men det valg sætter nu EU- og danske virksomheder og lønmodtagere - i en helt ny situation.

Med en konservativ sejr ved det netop overståede valg styrer Storbritannien og EU nu i fællesskab imod et brexit inden udgangen af januar. Med et absolut flertal i det britiske parlament og en færdigforhandlet udtrædelsesaftale ser det ud til, at Storbritannien senest 31. januar forlader det europæiske fællesskab under ordnede forhold.

Vi kan ikke tage noget for givet i disse tider - og slet ikke med tanke på udviklingen i britisk politik. Men nu drejer fokus sig for danske virksomheder og lønmodtagere om rammerne for den fremtidige samhandel med Storbritannien.

Det skal ske igennem en kommende handelsaftale mellem EU og Storbritannien, og det skal ske hurtigt. Den aftalte overgangsordning giver EU og Storbritannien 11 måneder til at nå frem til et resultat.

Det er ikke en nem bestilling. Slet ikke, når man tænker på, at de fle-

ste handelsaftaler normalt tager omkring 18 måneder at forhandle på plads og mere end 42 måneder at implementere. Med det in mente ser det unægteligt vanskeligt ud at skulle nå til enighed på så kort tid.

Det her er dog på ingen måder *business as usual*, og selvfølgelig er det på mange områder ikke en

helt almindelig handelsaftale, der nu skal forhandles.

Når EU normalt forhandler med tredjelande, er målsætningen blandt andet at fjerne så mange barrierer som muligt for at smidiggøre samhandlen. Her står vi så nu med Storbritannien som modpart i forhandlingerne om en handelsaftale. Et marked, som i mere end 45 år har været en del af det europæiske fællesskab, og hvor man næsten har fjernet alle barrierer for samhandel.

Udgangspunktet er således et andet. Arbejdet fremadrettet for EU skal derfor bestå i at mindske antallet af nye barrierer, som kan blive opsat for samhandel mellem EU og Storbritannien. Det er vigtigt for både virksomheder og lønmodtagere. Ikke mindst for dansk skibsfart og industriens ansatte.

Storbritannien er i dag søfartens tredjestørste marked, og med en eksport på 9,4 milliarder er der no-

get på spil for de danske rederier. Det gælder f.eks. for rederierne i offshore-vindsegmentet. En stor del af den fremtidige opsætning af vindmøller på havet skal ske i Storbritannien. Her har danske rederier i dag fri og lige adgang til at arbejde. Det vil vi gerne fortsætte med.

For industriens ansatte er det samtidig helt afgørende, at lønmodtagerrettigheder og arbejdsmiljø ikke bliver svækket. Storbritannien må ikke kunne konkurrere på dårlige løn- og arbejdsvilkår.

Forhandlerne i EU står altså over for en kæmpe opgave. De skal sørge for, at vi fortsat kan nyde godt af fri og lige adgang til det britiske marked - og samtidig sikre, at den danske konkurrenceevne ikke svækkes. De må med andre ord sørge for at "parkere bussen", så vi kan bevare den danske eksport og de 45.000 danske arbejdspladser, som i dag er bundet op på samhandel med Storbritannien.

KORT SAGT

De mener at kunne styre klimaet

Når nu politikerne vil gøre noget ved klimaet, burde det vel kunne forventes, at klimaloven i det mindste ville have indeholdt, at vi skal have solskin hver søndag, somme skal være lange og vintre korte, det må kun regne om natten, det skal sne til jul og tøj til nytår, og regnen skal falde om foråret og ikke som nu mest til høst.

Latterligt! Ja, men vel ikke mere end at lave en lov, som de ikke ved, om eller hvordan kan opfyldes. Eller deres og andres tro på dommedagsprofeter, der har fejlet. At nogen tager disse politikere, der mener at kunne styre klimaet, når de end ikke kan styre et skattevæsen, alvorligt, er mig en gåde.

Jens Larsen, pens. ingeniør, Vildbjerg

Sundhedsvæsenet er ikke en liberal legeplads

I liberalismens hellige navn skal sundhedsvæsenet fritstilles, så pengene ubetinget følger patienten fra dag ét. Dette er imidlertid en dårlig idé, da resultatet vil være, at patienterne straks efter henvisning til sygehuset kan søge mod privat-hospitaler, uden at uddannelse og forskning følger med. Derved risikerer de faglige miljøer at falde fra hinanden, idet vi fjerner både patienter og dygtige speciallæger.

De offentlige sygehuse driver den faglige udvikling, og en forudsætning for dette er, at der både er patienter og skarpe hjerner i behandlerteamet. De faglige miljøer er meget sårbare, og vi skal derfor være varsomme med at pille ved strukturerne fra den ene dag til den anden.

Taberne vil være patienterne, idet et sammenbrud af de faglige miljøer på de offentlige sygehuse vil sætte udviklingen tilbage, og det vil tage mange år at genetablere det. Når det offentlige i øjeblikket har "førsteret" til patienterne, er det selvfølgelig en præmis, at det offentlige så også overholder udrednings- og behandlingsgarantierne. Dette er vi heldigvis blevet

bedre til, men der er endnu et stykke vej til målet.

De private sygehuse varetager kun 1-2 pct. af patientbehandlingen i Danmark, og dette kan sagtens blive større. Det vil blot være fornuftigt at lade det vokse stille og roligt, f.eks. ved at konkurrenceudsætte udvalgte få områder, og disse udbud bør indeholde et krav om uddannelse og forskning.

Dette vil give mulighed for, at faglige miljøer kan vokse frem i privat regi, så patienterne ikke bliver taberne i et ideologisk korstog for mere privat aktivitet for enhver pris.

Vores ansvar er at sørge for den bedst opnåelige faglige kvalitet til alle patienter, uanset om behandlingen foregår offentligt eller privat.

Hvis vi flytter patienter og speciallæger fra offentligt til privat, uden at den faglige udvikling flytter med, får patienterne en god behandling nu og her, men i løbet af ganske kort tid sakker det bagud, og patienterne bliver taberne.

Jacob Rosenberg
professor, overlæge, medlem af regionsrådet i Hovedstaden (K), Frederiksberg

Sådan håndteres anonyme påstande forskelligt

Jyllands-Posten meldte forleden ud, at Postnord burde lukkes. På trods af en klar politisk holdning havde avisen integritet til ikke at viderebringe anonym påståede ulovligheder, da anklagerne ikke var dokumenterede. En tak fra kollegerne for en sådan fairness og journalistisk integritet.

Kristian Pihl Lorentzen (V) har ikke samme format, da han kalder de samme anonyme påstande en »konkret formuleret anklage mod Postnord fra en person med insiderviden«.

Jeg tror ikke, at det er en af kollegerne, som er afsender. Jeg tror ikke på ulovlige pengestrømme mellem Postnords selskaber.

At en kollega muligvis har følt sig udsat for nepotisme, skal jeg ikke kunne afvise, men det er trods alt ikke ulovligt. Det er blot dumt - og et internt forhold - hvis en chef har håndteret en situation så usagligt.

Det er mere bekymrende, at den anonyme afsender tilsyneladende får større politisk opmærksomhed end et fokus på at sikre finansie-

ringen af en befordringspligt efter 1. januar 2020.

Som medarbejdere i en virksomhed, der varetager den samfunds-begrundede postomdeling, er vi vant til, at vort arbejde vurderes på flere måder, end andre virksomheder er underlagt. Vi har ikke noget at skamme os over.

Vi er dog mildt sagt lidt trætte af - især - Venstres åbenlyse forkærlighed for Postnords konkurrenter. Postmarkedet i Danmark er allerede fuldt liberaliseret, men ingen anden virksomhed tilbyder landsdækkende omdeling af breve.

Vi er trætte af, at vort arbejde vurderes ud fra underskuddet af bl.a. de mange internetkøb i Kina, som betaler en urimelig lav porto, og som i 2025 stadig kun betaler 70 pct. af det, som alle andre skal betale.

Om alle danskere uanset bopæl fortsat skal kunne sende og modtage post til en rimelig pris, er et politisk valg. Men kære folketing, få nu truffet det valg.

Eigil Johannesen
klubformand, HK Post og Kommunikation

Disse annoncer burde stoppes

Ifølge en rapport fra Nationalt Center for Miljø og Energi dør 550 mennesker for tidligt hvert år pga. brænderøg. Og over 330.000 mennesker får luftvejssygdomme. Brænderøg står for over 65 pct. af den samlede partikeludledning herhjemme ifølge samme rapport.

Alligevel fremfører Foreningen af Danske Leverandører af Pejse og Brændeovne i store helsidesannoncer, at brænderøg er CO₂-neu-

tralt og ligefrem kan forbedre indeklimaet. Jeg forfærdes. Tænk, hvis tobaksproducenterne fortsat måtte reklamere og skrive: »Ryg 60 cigaretter om dagen - det renser dine lunger.«

At man for økonomisk vindings skyld på denne måde forsøger at vildele befolkningen, er stærkt kritisabelt og burde stoppes.

Henriette Ranch
jurist, Hornbæk

SET PÅ DE SOCIALE MEDIER

Hvis PostNord fortsætter sin nuværende udvikling, så er det ved at være på tide at begynde med julekortene til 2020.

SEBASTIAN DORSET, KOMIKER,
PÅ TWITTER

Det ville - ærligt talt - være hyklerisk, hvis Pernille Vermund sagde undskyld for hendes sprogbrug om 'perkere.' Hun mener det jo. Det er selve Nye Borgerlige's DNA at sige den slags. Det er jo det, der er så rædsomt.

DAVID TRADS, KOMMENTATOR,
PÅ TWITTER

SKRIV ET INDLÆG
Send gerne et indlæg til Jyllands-Posten på debat@jp.dk Læs kravene på jp.dk/kontakt/debat

DELTA I DEBATTEN PÅ NETTET
Find alle disse indlæg og flere til på jp.dk/debat, og skriv din mening i kommentarfeltet.